

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117227046
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oliver Kolenčík
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4117227046.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Olivera Kolenčíka a sudcov JUDr. Vladimíra Pribulu a JUDr. Borisa Minksa, v spore žalobcu: F. W., nar. XX. XX. XXXX, XXX XX C. O., Na T. XXX/X, právne zastúpený: Advokátska kancelária Gabriel Orlik, s.r.o., 951 93 Topoľčianky, Žitavanská 20, proti žalovanému: T. F., nar. XX. XX. XXXX, XXX XX C. O., Q. XXX/XX, právne zastúpený: JUDr. Marián Slosjár, advokát so sídlom Banská Bystrica, Bakossova 11464/3G, o zaplatenie sumy vo výške 120 eur (pôvodne 7 090 eur) s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 15. júla 2021, č. k. 17C/90/2017-164, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v II. výroku o trovách konania m e n í tak, že žalovanému nepriznáva náhradu trov konania.

Žalobcovi voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (ako súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 15. júla 2021 č. k. 17C/90/2017-164 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 6.970 eur, počnúc od 11. 07. 2016 do 17. 05. 2021 a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu. Žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 96 %, ktoré je povinný zaplatiť žalobca. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou prostredníctvom právneho zástupcu domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 7.090,- eur a to z titulu náhrady škody, ktorá pozostáva zo škody na veci a z nákladov na znalecký posudok. Čo sa týka uplatneného nároku ohľadom škody, ktorú žalovaný žalobcovi spôsobil, tá pozostávala zo škody na zdraví a zo škody na veciach. Škodu na zdraví žalobcovi uhradila poisťovňa, avšak škodu na vedách mu neuhradila. Škoda na veci pozostáva zo škody na motorovom vozidle Y. Y ktoré bolo dopravnou nehodou zničené a táto škoda bola vyčíslená Znaleckým posudkom č. 50/2016 zo dňa 10. 07. 2016, ktorý vypracoval Ing. Roman Červinka, znalec v odbore doprava cestná a odvetvia odhad hodnoty cestných vozidiel, technický stav cestných vozidiel a predstavovala sumu vo výške 6.970 eur a zo škody predstavujúcej zaplatenie sumy za vypracovanie znaleckého posudku vo výške 120 eur, pričom žalobca si predmetnú sumu uplatňoval aj v trestnom konaní.

3. Prvoinštančný súd uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca si predmetný nárok uplatňoval aj v trestnom konaní, pričom rozsudkom Okresného súdu v Nitre sp. zn. 4T/10/2017 zo dňa 26. 02. 2019 súd vo svojom rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť poškodenému a to žalobcovi škodu titulom poškodeného motorového vozidla vo výške 6.970,- eur a vzhľadom na to, že predmetná uplatnená škoda bola priznaná v trestnom konaní, právny zástupca žalobcu vzal písomným podaním zo dňa 15. 01. 2020 pred začatím pojednávania žalobu vo výške 6.970,- eur späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti

zastavil, pričom si uplatňoval už len nárok pozostávajúci zo sumy 120 eur, ktorá predstavovala poplatok za vypracovanie znaleckého posudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne a to zo sumy 7.090,- eur počnúc od 11. 07. 2016 až do zaplatenia.

4. Súd prvej inštancie v predmetnej veci rozhodol rozsudkom sp. zn. 17C/90/2017 - 99, zo dňa 07. 05. 2020, v ktorom konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 6.970 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne počnúc od 11. 07. 2016 až do zaplatenia zastavil a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 120 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne, počnúc od 11. 07. 2016 až do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu.

5. Voči predmetnému rozsudku bolo zo strany právneho zástupcu žalobcu podané odvolanie, v ktorom právny zástupca žalobcu namietal skutočnosť, že je pravdou, že zobral žalobu sčasti istiny vo výške 6.970,- eur späť a nie aj v časti príslušenstva a to 5 % úroku z omeškania ročne počnúc od 11. 07. 2016 až do zaplatenia, pričom súd prvej inštancie zastavil konanie aj v tejto časti a práve predmetom uplatneného nároku mal byť aj tento úrok z omeškania vo výške 5 % úrokom počnúc od 11. 07. 2016 až do zaplatenia.

6. Krajský súd v Nitre, ako odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie Uznesením sp. zn. 5Co/5/2021 - 144, zo dňa 29. 01. 2021 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a na nové rozhodnutie. Krajský súd v Nitre vo svojom zrušujúcom Uznesení uviedol, že súd prvej inštancie nepostupoval správne, keďže žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 7.090,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 7.070,- eur od 11. 07. 2016 do zaplatenia a podaním zo dňa 15. 01. 2020 žalobca zobral žalobu späť v časti sumy 6.970,- eur, podľa obsahu podania si žalobca ďalej uplatňoval sumu vo výške 120 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % zo sumy 7.090 eur od 11. 07. 2016 do zaplatenia, a prvoinštančný súd na podklade späťvzatia žaloby žalobcu zo dňa 15. 01. 2020 zastavil aj konanie týkajúce sa 5 % úroku z omeškania zo sumy 6.970,- eur od 11. 07. 2016 do zaplatenia („nesprávne zastavená časť konania“).

7. Z obsahu späťvzatia žalobcu vyplýva, že žalobca disponoval (so súhlasom žalovaného) konaním v časti uplatneného nároku v sume 6.970,- eur a túto časť zobral späť, ale jeho procesná vôľa nesmerovala aj k späťvzatiu žaloby v nesprávne zastavenej časti konania.

8. Odvolací súd napadnutý rozsudok v časti prvého výroku o zastavení konania v nesprávne zastavenej časti (podľa § 389 ods. 1 písm. d/ CSP), pretože na také rozhodnutie nebol dôvod, ako aj závislé výroky o náhrade trov konania (III. a IV. výrok) podľa § 379 písm. a/ CSP zrušil a vrátil spor v tejto časti súdu prvej inštancie podľa § 391 ods. 1 CSP na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Prvoinštančný súd v zmysle intencií krajského súdu v predmetnej veci nariadil termín pojednávania.

10. Právny zástupca žalobcu uviedol, že čo sa týka výroku I. v časti úroku z omeškania súhlasí s odvolacím súdom a navrhuje, aby súd rozhodol v rozsudku o úroku z omeškania, nakoľko v tejto časti žalobca nezobral žalobu späť. Čo sa týka výrokov III. a IV, ktoré tak isto odvolací súd zrušil, tak tam sa pridrižiava doterajších vyjadrení s tým, že žalobca by mal mať nárok na náhradu trov konania, a ak by aj prijali pohľad súdu prvej inštancie na trovy konania, tu poukazuje na to, že už 10. 01. 2020 došlo zo strany žalobcu k čiastočnému späťvzatiu vo vzťahu k istine 6.970 eur, nakoľko o tejto bolo rozhodnuté v trestnom konaní, teda došlo k späťvzatiu ešte pred druhým vyjadrením žalovaného, nakoľko nebolo otvorené pojednávanie, nebol potrebný súhlas žalovaného na zastavenie konania a od 10. 01. 2020 všetky úkony, pojednávania, odvolacie konanie, boli a sú v súlade s navrhovaným petitom, ako aj rozsudkom súdu prvej inštancie s poukazom na odvolacie konanie. Preto ak by aj prijali pohľad súdu prvej inštancie na náhradu trov konania nie je možné, správne a spravodlivé, aby súd rozhodol rovnako ako to bolo v rozsudku zo 07. 05. 2020, pretože prakticky rozhoduje v súlade s navrhovaným petitom žaloby. To, že súd konanie zastavil až v rozsudku, nemôže byť na ťarchu žalobcu v rámci rozhodovania o trovách konania, naopak, súd prvej inštancie by sa mal vysporiadať s trovami konania tak, aby zohľadňovali konanie a postup žalobcu od procesného úkonu čiastočného späťvzatia od 10. 01. 2020. Ďalej uviedol, že žalovaný sumu 6.970 eur zaplatil žalobcovi dňa 17. 05. 2021 a to prostredníctvom exekučného konania vedeného u JUDr. Jozefa Ivančíka, súdneho exekútora z Nových Zámkov číslo exekúcie EX 66, EX 332/21, keď táto exekúcia bola vedená na exekučný titul vyplývajúci z trestného konania a tým chcel povedať, že úroky z omeškania ku dňu 17. 05. 2021 sú spolu vo výške 1.690,94 eur a to je vlastne to príslušenstvo o ktorom dnes súd rozhoduje. Zároveň zakladá do spisu preukázanie o

tom, že zo strany žalovaného došlo k úhrade sumy 6.970,- eur, predmetná suma bola uhradená resp. pripísaná na účet 17. 05. 2021.

11. Po vykonanom dokazovaní prvoinštančný súd uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Nitra č. k. 4T/10/2017 zo dňa 26. 02. 2019 v spojení s Uznesením Krajského súdu Nitra číslo 4To/36/2019-660 zo dňa 06. 06. 2019, bol žalovaný T. F. uznaný vinný, že dňa 05. 09. 2015 v čase o 00.50 hodine na ceste III. triedy číslo 5113 v smere na obec Hostie viedol osobné motorové vozidlo značky Y. A6 EČ: ZM-XXXBX, majiteľom ktorého bol F. W., pričom porušením povinnosti uvedenej v ustanovení § 16 odsek 1, odsek 2 zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov neprispôobil rýchlosť svojim schopnostiam, stavu a povahe vozovky a v ľavotočivej zákrute jazdil rýchlosťou 112 až 124 km/hod., na ceste s maximálne dovolenou rýchlosťou 90 km/hod., následkom čoho nezvládol vedenie vozidla, s ktorým vyšiel vpravo mimo vozovku do priekopy, následne sa vozidlo začalo prevracať na strechu, prešlo krížom cez vozovku sprava doľava pri súčasnom prevracaní sa späť na kolesá, až zastavilo v konečnej polohe narazením do oplotenia vľavo od vozovky, v dôsledku čoho pri dopravnej nehode utrpel spolujazdec poškodený v tomto prípade žalobca F. W. vpáčenú zlomeninu tela jedenásteho hrudného stavca s dobou liečenia práceneschopnosťou 05. 09. 2015 do 19. 01. 2016 a poškodením osobného motorového vozidla spôsobil poškodenému F. W. škodu vo výške 6.970,- eur. Žalovaný teda inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona, tým spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, bol odsúdený na trest odňatia slobody 6 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jedného roka, pričom zároveň dostal trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 15 mesiacov. Zároveň v predmetnom rozsudku bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi škodu titulom poškodeného motorového vozidla vo výške 6.970 eur. V predmetnom rozsudku súd rozhodoval aj o škode, pričom na strane 10 predmetného rozsudku je uvedené, že poškodený - žalobca F. W. si v prípravnom konaní voči obžalovanému uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej na jeho osobnom motorovom vozidle značka Y. A6 vo výške 6.970,- eur. Ďalej z predmetného rozsudku vyplýva, že v konaní bol aj vypočutý znalec z odboru doprava cestná G.. H. C., ktorý vypracoval znalecký posudok vo veci určenia výšky škody spôsobenej poškodením osobného motorového vozidla značky Y. Y na základe čoho mal súd uplatnenú výšku škody preukázanú. Znalec bol vypočutý aj na hlavnom pojednávaní, kde potvrdil, že na základe obhliadky poškodeného motorového vozidla vyčíslil škodu ku dňu dopravnej nehody na motorovom vozidle vo výške 6.970 eur vrátane DPH. Voči predmetnému rozsudku bolo podané odvolanie, pričom Krajský súd Nitra svojím uznesením predmetné odvolanie obžalovaného - žalovaného zamietol.

12. Zo znaleckého posudku predloženého žalobcom v konaní prvoinštančný súd zistil, že znalec predmetný znalecký posudok vypracoval na žiadosť žalobcu, pričom znalec predmetný posudok vypracoval dňa 10. 07. 2016 a zo znaleckého posudku vyplýva, že výška škody spôsobenej poškodením vozidla Y. A6 Z. 2T tip tronic pri dopravnej nehode dňa 05. 09. 2015 je 6.970 eur. Znalec si za vypracovanie predmetného znaleckého posudku vyúčtoval faktúrou číslo 50/2016 (č. I. 2) sumu vo výške 120 eur, pričom z predloženého potvrdenia bolo zistené, že predmetná suma vo výške 120 eur mu bola zo strany žalobcu riadne uhradená. Z listiny nachádzajúcej sa na čísle listu 13 ďalej bolo zistené, že žalobca si v priebehu trestného stíhania voči žalovanému uplatnil listom zo dňa 01. 08. 2016 náhradu škody, pričom už pri uplatnení náhrady škody vychádzal z vypracovaného znaleckého posudku, čiže si uplatnil náhradu škody vo výške 6.970 eur.

13. Poukázal na ust. § 159, § 191 ods. 1 CSP, § 121 ods. 3, § 559 ods. 1, 2, § 517 ods. 1, 2 a uviedol, že z obsahu spisu mal súd za preukázané, že zvyšný žalobcom uplatnený nárok predstavujúci 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 6.970,00 eur počnúc od 01. 07. 2016 do 17. 05. 2021 je dôvodný a to z dôvodu, že škoda, ktorá mu vznikla a to na poškodenom motorovom vozidle bola riadne preukázaná znaleckým posudkom, ktorý si dal za týmto účelom vyhotoviť a táto vzniknutá škoda mu bola priznaná v trestnom konaní 4T/10/2017, pričom si ju uplatnil súběžne aj v civilnom konaní. Vzniknutá škoda mu však bola priznaná bez úroku z omeškania, a preto si tento úrok z omeškania uplatňuje v civilnom konaní a to odo dňa nasledujúceho po vzniku škody na motorovom vozidle až do zaplatenia úroku, ktorý žalovaný zaplatil dňa 17. 05. 2021 prostredníctvom exekučného konania vedeného u JUDr. Jozefa Ivančíka, súdneho exekútora v Nových Zámkoch, a preto súd prvej inštancie vyhodnotil tento žalobcom uplatnený nárok za dôvodný a rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. O príslušenstve pohľadávky (okrem nákladov konania) súd rozhoduje rozsudkom. Súd pri rozhodovaní o príslušenstve pohľadávky je viazaný právoplatným rozhodnutím o istine. Súd nemôže rozhodnúť o príslušenstve pohľadávky bez toho, aby už bolo rozhodnuté o spornej istine (Ro NS ČR z 23. 02. 2003, sp. zn. 29 Cdo 2171/2000).

14. Poukázal na ust. § 262 ods. 2, § 255 ods. 1 CSP a uviedol, že za účelom rozhodnutia o nároku na náhradu trov konania súd zisťoval zavinenie niektorej zo strán na zastavení konania. Ak žalobca podá žalobu v civilnom sporovom konaní, hoci existovala prekážka litispendencie - založená uplatnením toho istého nároku aj v trestnom konaní, platí, že bez ohľadu na to, či naložil s touto žalobou späťvzatím žaloby, že z procesného hľadiska zaviniť zastavenie konania on. Žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie sumy vo výške 6.970,- eur späť, pričom v čase, keď už súd konal o zastavení konania bolo zrejmé, že pohľadávka v rozsahu istiny 6.970,- eur bola právoplatne prisúdená v inom konaní a v tejto časti bola tu prekážka, pre ktorú súd prvej inštancie v rámci skúmania podmienok konania (§ 161 CSP), bol povinný v rámci skúmania podmienok konania (§ 161 CSP) zastaviť konanie pre prekážku právoplatne rozhodnutej veci a za takéhoto stavu súd prvej inštancie dospel k záveru, že zavinenie na zastavení predmetného konania je na strane žalobcu, a preto rozhodol tak, že žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 96 %. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 7.090,- eur (100 %) a v časti 6.970,- eur vzal žalobu späť (98 %) a z toho bolo dôvodná suma len vo výške 120,- eur (2 %), ktorú mu súd aj priznal (98 % - 2 %).

15. Proti tomuto rozsudku v časti týkajúcej sa náhrady trov konania (výrok II. a závislý výrok III.) podal žalobca včas odvolanie navrhujúc zmenu a priznanie náhrady trov konania žalobcovi, alebo nepriznanie náhrady trov konania žiadnej zo strán konania. Uviedol, že v čase, keď podával žalobu, nevedel, ako rozhodne súd v trestnom konaní a okrem toho, súd v trestnom konaní v čase podania žaloby v civilnom konaní nerozhodol. Okamžite, keď bolo v trestnom konaní právoplatne rozhodnuté o náhrade škody, tak v tej časti zobral žalobca žalobu späť, teda pred prípadným skúmaním prekážky litispendencie alebo res iudicata súdom prvej inštancie. Uviedol tiež, že v čase posledného rozhodnutia súdu, teda 15. 07. 2021, žalovaný zaplatil žalobcovi istinu 6.970 EUR (aj keď cestou exekúcie), a teda príslušenstvo (úrok z omeškania) je presne vypočítateľný. Teda suma úroku z omeškania je 1.690,94 EUR + 120,- EUR (výrok II rozsudku zo 07. 05. 2020) je spolu 1.810,97 EUR. Teda rozdiel medzi úspechom a neúspechom by v tomto prípade bol úplne iný ako 96 %.

16. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že vo vyššie uvedených podaniach podrobne uviedol svoje skutkové tvrdenia týkajúce sa tak prekážky litispendencie ako aj res iudicata a z tohto dôvodu nepovažuje za účelné opätovne uvádzať tie isté skutkové tvrdenia, nakoľko aj žalobca v odvolaní žalobcu tvrdí len skutočnosti zo svojho pohľadu k prekážke litispendencie.

17. V ďalších podaniach strany zotrvali na svojich argumentoch a neuviedli žiadne nové relevantné argumenty.

18. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie žalobcu bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, a pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie alebo zrušenie, uznesenie v napadnutom II. výroku o náhrade trov konania podľa § 388 CSP zmenil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, pričom výrok III. ponechal bez zmeny.

19.1. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

19.2. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zaviniť zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

19.3. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

19.4. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

20. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie (pôvodne § 146 ods. 2 a § 147 OSP) bola transformovaná do podoby vyjadrenej v § 256 CSP a znamená,

že trovy je povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Náhrada týchto trov sa prisudzuje bez ohľadu na meritórny výsledok sporu. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 933 s.).

21. Pojem „procesné zavinenie“, použitý v ustanovení § 256 CSP, sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Zásada zodpovednosti za zavinenie je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Zavinenie však nie je možné interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie sa strany sporu (teda aj jej prejav vôle spočívajúci napr. v späťvzati žaloby) a dôsledkom je vznik trov protistrany (pozri uznesenie Ústavného súdu ČR, II. ÚS 563/01 alebo I. ÚS 469/04). Prvkom zavinenia môže byť aj náhoda, napr. odpadnutie predmetu sporu, pretože nič z toho nie je možné pripočítať na ľarchu toho, kto sa iba bránil. Pokiaľ jedna procesná strana zaviní, že konanie muselo byť zastavené, pričom o veci nemôže byť meritórne rozhodnuté, a tým zistené, či bola žaloba podaná dôvodne, vzniká jej zásadne povinnosť nahradiť druhej procesnej strane trovy konania. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 933-934 s.).

22. V tomto spore bolo zastavené súdne konanie ako príčinný následok späťvzatia žaloby v časti 6 970 eur, hoci boli uvedené okolnosti a otázky litispendencie vo vzťahu k adhéznemu uplatneniu náhrady škody v trestnom konaní. Čiastočne bol žalobca meritórne úspešný.

23. V napadnutom rozsudku súd správne síce správne vyhodnotil vo výsledku, že väčšmi bol procesne úspešný žalovaný (prepočítanie percentuálneho úspechu v tomto prípade nie je potrebné), ale bolo treba povedať, že „úspech“, na ktorý poukazoval prvoinštančný súd (§ 255 ods. 1 CSP) bol tvorený okrem časti meritórneho úspechu aj časťou zavinenia zastavenia konania pre späťvzatie vo výške 6 970 eur žalobcom. Motiváciou žalobcu pre späťvzatie bola skutočnosť, že v adhéznom konaní bola uplatnená časť nároku vo výške 6 970 eur, ktorá bola trestným súdom neskôr priznaná. V zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd spravidla rozhodne o náhrade škody ak bola škoda uplatnená riadne a včas. V prípade ak je škoda súčasťou skutku, súd rozhodne vždy o náhrade škody.

24. Odvolací súd teda poukazuje na skutočnosť, že v tomto prípade si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody v adhéznom konaní s tým, že keďže uplatnil totožný nárok aj v civilnom konaní a zobral v tej časti žalobu späť, zavinil zastavenie konania. Ide ale o to, že po priznaní časti nároku žalobca zobral žalobu v uvedenej časti späť, čím reagoval na známu skutočnosť, že trestný súd rozhodol o náhrade škody svojím rozhodnutím. Podľa názoru odvolacieho súdu je v tomto prípade na mieste aplikovať ust. § 257 CSP, a to z dôvodu, že ak žalobca uplatnil civilnou žalobou nárok na náhradu škody, hoci bola uplatnená v adhéznom konaní, urobil tak preto, že si nebol a nemohol byť istý, že k výsledku v podobe priznania časti uplatnenej škody aj naozaj trestný súd rozhodne. Žalobca je takým konaním sankcionovaný tým, že mu súd v tomto prípade nárok na náhradu trov konania nepriznal (hoci súdy nárok ako taký priznali), ale bolo by nespravodlivé, aby mal nahradiť trovy tohto konania za situácie, že sa domáhal náhrady škody spôsobenej trestným činom žalovaného. Žalovanému ako procesne úspešnej strane konania preto odvolací súd nepriznal nárok na náhradu trov (prvoinštančného) konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 257 CSP), a tým podľa § 388 CSP II. výrok napadnutého rozsudku zmenil.

25. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP s tým, že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

26. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).